

Athugasemdir fulltrúa BSRB í stefnumótunar vinnu um mjólkurframleiðslu.

Þingskjal 1665 – 997. mál

1. grein. Í mjólkurnefnd var gert ráð fyrir að mótuð yrðu skýr aðhaldsskilyrði mjólkuriðnaðarins.
2. grein. Styrkja þarf eftirlistþáttinn með afurðarstöðvunum.

Þingskjal 1677 – 1000. mál

Almennt um þingskjalið, það er að mestu í þeim anda sem skýrsla mjólkurnefndarinnar lagði til, þó eru þættir sem vert er að skoða frekar eins og;

1. **Skerðing á greiðslum við 41 kú, í vinnu nefndarinnar var margoft tekin umræða um einhverskonar “þak” á greiðslum. Það er eina málið sem ekki náðist samstaða um í nefndinni. Afstaða fulltrúa BSRB byggir á tvíþættu sjónarmiði: Annars vegar að tryggja mjólkurframleiðslu á Íslandi á ásættanlegu verði og hins vegar að standa vörð um byggðasjónarmið og styrkja stöðu bænda, Þessi markmið eru samofin. Takist ekki að lækka framleiðslukostnað og hagræða þannig að verð á mjólk og mjólkurvörum lækki hlutfallslega á næstu misserum er veruleg hættu á að það hafi afdrifaríkar afleiðingar, þegar til lengri tíma er litið, ekki bara fyrir neytendur heldur líka fyrir mjólkurframleiðendur. Augljósasta leiðin til að ná niður framleiðslukostnaði er að stækka framleiðslueiningarnar svo að grunnkostnaður skiptist á fleiri lítra. BSRB leggur þó áherslu á að þegar stigin eru slík skref í hagræðingarátt þurfi jafnan að hafa bæði framangreind megin stefnumarkmið í huga, hagsmuni neytenda og bænda. Afstaða BSRB vegna hugmynda um “þak” var af hálfu samtakanna einvörðungu rædd í því samhengi að hættu væri talin vera á því að einn aðili gæti keypt upp stór landsvæði og raskað mjólkurframleiðslunni um tíma (t.d. 10% af heildar greiðslumarki), eins gat BSRB séð fyrir einhver höft vegna dýrasjúkdómavarna, þar sem miklir erfiðleikar í mjólkurframleiðslu gætu skapast ef stór bú sem væru með verulegan hluta af heildarmjólkurframleiðslu í landinu yrðu fyrir alvarlegum áföllum vegna dýrasjúkdóma.**
2. Eins lagði nefndin mikið upp úr bættu aðgengi að hagtölum og opinberum upplýsingum sem nauðsynlegar eru til að vinna að því aðhaldi sem opinberri verðlagningu er nauðsynleg.
3. Vantar skilgreiningu á hvernig greiðslur vegna jarðræktar og gripafjölda koma til lækkunar á vöruverði til neytenda.

Þorlákshöfn 20. maí 2004
Elín Björg